

... alebo o jednote v mnohorakosti a cirkevnosti ako znaku Ducha.

BOŽIE SLOVO:

(1 Kor 12, 4-13)

Čítanie z Prvého listu sv. Apoštola Pavla Korinťanom: *Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý. ⁵ Aj služby sú rozličné, ale Pán je ten istý. ⁶ A rozličné sú aj účinky, ale Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých, je ten istý. ⁷ Každý však dostáva prejavy Ducha na všeobecný úžitok. ⁸ Jeden dostáva skrze Ducha slovo múdrosti, iný podľa toho istého Ducha slovo poznania, ⁹ iný vieru v tom istom Duchu a iný v tom istom Duchu dar uzdravovať, ¹⁰ iný schopnosť robiť zázraky, iný prorokovať, iný rozlišovať duchov, iný dar rozličných jazykov a iný vysvetľovať jazyky. ¹¹ Ale toto všetko pôsobí jeden a ten istý Duch, ktorý rozdeľuje každému, ako chce. ¹² Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. ¹³ Veď my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom.* Počuli sme Božie slovo.

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, katechézy / úvahy č.: 25, 48/578, 49/580)

Dnes sa spoločne s pápežom pozrieme na tému *chariziem*. O čo ide? Krátko o nich už povedal Pavol v úvodnom čítaní z Písma, ale ich história ide hlbšie.

V jednej chvíli čítame ako Ježiš vysielal svojich učeníkov na prvú misijnú prax. Písmo to opisuje takto: *„Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neuh a každú chorobu [a] prikázal im: „... Choďte a hlásajte: „Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.“ ⁸ Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očistujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarujte ste dostali, zadarom dávajte.““ (Mt 10, 1-8).* Všimli sme si? Poslanie hlásať Evanjelium je spojené s *prejavmi moci* ako s dôkazom a potvrdením hlásaného Evanjelia! Presne toto charizmy sú: prejavy Božej moci, určené ako nástroj ohlasovania Evanjelia a budovania spoločenstva Cirkvi. Charizmy sú tu na to, aby napomáhali apoštolátu a vzrastu Cirkvi.

Keď Ježiš zo sveta odchádza a tentoraz už vysielal svojich učeníkov nielen na krátku apoštolskú prax, ale na misiu trvajúcu do konca ich životov, znovu potvrdzuje toto spojenie, keď hovorí: *„Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ ¹⁶ Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. ¹⁷ A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, ¹⁸ hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú“ (Mk 16, 15-18).* A Marek lakonicky dodáva: *„Oni sa rozišli a všade kázali. Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali“ (Mk 16, 20).* Lukáš, ktorý v tomto príbehu pokračuje, o skutkoch apoštolov po Turicah hovorí, že *„rukami apoštolov sa dialo množstvo znamení a divov medzi ľudom“ (Sk 5, 12).* A nielen oni, ale aj ostatní učeníci, spomeňme napríklad diakona Štefana, ktorý *„plný milosti a sily, robil veľké divy a znamenia medzi ľudom“ (Sk 6, 8).* Apoštol Pavol sa zase na tieto zázraky a znamenia odvoláva v prípade farnosti v Galácii a píše im o Kristovi ako o tom, *„ktorý vám dáva Ducha a robí medzi vami zázraky“ (Gal 3, 5).*

Samozrejme, charizmy nie sú iba zázraky. V úvodnom texte ich nakoniec Pavol uvádza len ako jednu z mnohých chariziem Ducha Svätého. Katechizmus o charizmách hovorí: *„Cirkev je „zvolávaním“ a „zhromažďovaním“ všetkých ľudí k spásu, je samou svojou povahou misionárska. Kristus ju posielal ku všetkým národom, aby z nich urobila učeníkov. Aby Cirkev mohla plniť svoje poslanie, Duch Svätý ju „vystrojuje a riadi rôznymi hierarchickými a charizmatickými darmi“ (KKC 767 a 768). „Prostredníctvom rozličných osobitných milostí (nazývaných „charizmy“), ... robí veriacich „schopnými a ochnými podujat' sa na rozmanité diela a úlohy užitočné na obnovu a ďalšie budovanie Cirkvi“. Charizmy, či už mimoriadne, alebo jednoduché a skromné, sú milosti Ducha Svätého, ktoré sú priamo alebo nepriamo užitočné Cirkvi, lebo sú zamerané na jej budovanie, na dobro ľudí a na potreby sveta. Charizmy má vďačne prijímať nielen ten, kto ich dostáva, ale aj všetci členovia Cirkvi. Veď sú obdivuhodným bohatstvom milosti pre apoštolskú životnosť (vitalitu) a pre svätosť celého Kristovho tela; pravda, ak ide o dary, ktoré skutočne pochádzajú od Ducha Svätého a používajú sa spôsobom, ktorý plne zodpovedá jeho autentickým podnetom, čiže v duchu lásky, ktorá je pravým kritériom chariziem.“ (KKC 798 až 780).* Charizmy totiž môžu byť aj falošné, od Diabla, alebo aj pravé, ale zle využité a zneužitie tým, ktorý charizmu od Boha má, preto *„je vždy potrebné rozoznávajúce chariziem. Nijaká charizma neoslobodzuje od závislosti od pastierov Cirkvi a podriadenia sa im“ (KKC 801).* Katechizmus spomína dve základné kritériá každej pravej charizmy a tými sú *lásky*, ktorá buduje, a *podriadenosť* Cirkvi a obzvlášť jej úradu pastierov, ktorý má od Boha charizmu a poslanie ako aj autoritu bdieť a skúmať a potvrdiť alebo nepotvrdiť každý takýto dar. Pápež inými slovami spomenul to isté: že pravá charizma kresťana, ktorý je *učeníkom misionárom*, naplnia oba tieto rozmery: ako u učeníkov *„jasným znakom autentickosti charizmy je jej cirkevnosť; jej schopnosť harmonicky sa začleniť do života svätého Božieho ľudu pre dobro všetkých“ (EG 130)* a budovať spoločenstvo Cirkvi, a ako *misionárom „Duch Svätý evanjelizujúcej Cirkvi dáva do daru aj rozličné charizmy“ (EG 130)*, aby s ich pomocou konali svoje misionárske poslanie. Ak tomuto charizma neslúži, najskôr nie je pravá. A ak aj pravá je, časom vyhasne a stratí sa, lebo nie je používaná za tým účelom, za akým bola danému človeku Duchom darovaná.

NA ZAMYSLENIE:

V poslednej dobe sa charizmy dostali na výslnie vďaka hnutiu Charizmatickej obnovy. Jej najväčšia časť existuje práve v rámci Katolíckej Cirkvi. Časť jestvuje mimo nej. Možno aj pod ich vplyvom sa niekedy ohľadom chariziem objavujú nedorozumenia.

Pre niekoho charizma – obzvlášť ak ide o nejakú mimoriadnejšiu, ako je prorokovanie či zázraky – za potvrdenie, že daný človek je Boží muž, Božia žena, svätý. Ale to charizma nie je! Je to nástroj, ako *lopata* – nie odmena za dobrý život alebo potvrdenie svätosti!

Niektorí považujú držiteľa takejto charizmy za bežného, neomylného, jeho slová berú ako istú pravdu. Ale charizma nie je potvrdením pravdivosti toho, čo robí alebo učí! Ježiš nám ako „stĺp a oporu pravdy“ zanechal Cirkev a v nej úrad Petra a apoštolov, čiže pápeža a biskupov. Nie držiteľov nejakých chariziem!

Niektorí držiteľia chariziem sa stavajú proti autorite pastierov (jeden napríklad so slovami „ja mám charizmy, nie oni, mňa počúvajte!“), alebo ich takto využívajú iní ľudia. Ale ako hovorí aj samo Písmo, hodnotenie chariziem prislúcha Cirkvi a biskupom.

A to ani nehovoríme o tom, keď nepoctiví rôzni „evanjelizátori“ fingujú charizmy a prostredníctvom dobre zohraného divadla sa snažia zvieť ľudí (a spravidla z nich vytrieskať nejaké peniaze)...

Oporou pravdy je Cirkev. Preto ak chceme s istotou poznať Božiu pravdu a cestu, ako sa spasiť, počúvajte ju tak, ako prikázal Ježiš.

Nástrojmi našej evanjelizácie ale aj budovania spoločenstva Cirkvi sú potom aj charizmy. Niekedy mimoriadne a vzácne – ako uzdravovanie či prorokovanie alebo iné; niekedy bežnejšie, ako napríklad modlenie sa v jazykoch; a zase inokedy na pohľad akoby všedné a predsa mocné a vzácne, ako napríklad schopnosť tvoriť vzťahy, priťahovať ľudí, prinášať pokoj, chváliť Boha a množstvo iných podobných darov. A tu platí, čo píše už Písmo: *„Túžte po charizmách!“ – aby sme nimi mohli čo najlepšie slúžiť!*

OTÁZKY:

< Aké máte skúsenosti s charizmami v Cirkvi? Vo Vašej farnosti? Spoločenstve? Ktoré a aké ste naši? Používate ich? Aké ovocie prinášajú – v diele apoštolátu, v budovaní spoločenstva v Cirkvi? Ako ich rozvíjate? Objavili sa aj nejaké negatíva, zlé skúsenosti? Čo ich zapríčinilo? >